

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-94-25

Druk nr 1482

Warszawa, 8 lipca 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o sporcie.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Sportu i Turystyki.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o sporcie

Art. 1. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 oraz z 2025 r. poz. 28, 620 i 769) po art. 38 dodaje się art. 38a w brzmieniu:

„Art. 38a. Uprawianie sportu na boiskach, kortach, bieżniach i w skateparkach stanowi powszechne korzystanie ze środowiska w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647), jeżeli odbywa się w ramach szkolenia sportowego albo aktywności sportowej o charakterze szkolnym lub rekreacyjnym.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. CEL PROJEKTOWANEJ USTAWY

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie przepisu, który pozwoli wyłączyć stosowanie norm hałasu, określonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647), powstającego w związku z powszechnym korzystaniem ze środowiska. Projektowane rozwiązania pozwolą na wdrożenie rozwiązania systemowego, które doprowadzi do faktycznego rozwiązania problemu ograniczeń w możliwości korzystania z infrastruktury sportowej, w tym ograniczenia postępowań sądowych w sprawach roszczeń o ograniczenie nadmiernego oddziaływania akustycznego obiektów sportowych.

W obecnym stanie prawnym brakuje jednoznacznego rozróżnienia między źródłami hałasu związanymi z aktywnością sportową realizowaną w ramach powszechnego korzystania ze środowiska a innymi rodzajami działalności, takimi jak działalność przemysłowa transportowa czy usługowa, dla których w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) zostały określone szczegółowe wartości dopuszczalne. W praktyce prowadzi to do niejednolitego stosowania przepisów w odniesieniu do hałasu generowanego na ogólnodostępnych obiektach sportowych, takich jak: boiska, korty, bieżnie czy skateparki, które służą celom edukacyjnym, rekreacyjnym lub treningowym. W konsekwencji organy ochrony środowiska oraz sądy administracyjne mogą interpretować obowiązujące przepisy w sposób nieuwzględniający odmienności celu i charakteru działalności sportowej, co rodzi ryzyko arbitralnego zakwalifikowania tych obiektów jako źródeł hałasu podlegających rygorystycznym normom przewidzianym dla działalności gospodarczej.

Projekt zakłada wprowadzenie wyraźnego rozróżnienia i doprecyzowania, że dopuszczalne poziomy hałasu określone w rozporządzeniu nie mają zastosowania do hałasu wynikającego z powszechnego korzystania ze środowiska w ramach aktywności sportowej, w tym szkolenia sportowego, aktywności o charakterze szkolnym lub rekreacyjnym, na takich obiektach jak: boiska, korty, bieżnie czy skateparki. Intencją projektodawcy jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych i zapewnienie spójności stosowania przepisów w praktyce, w szczególności w odniesieniu do obiektów sportowych zlokalizowanych na terenach zurbanizowanych. Obiekty te, mimo pełnienia funkcji celu publicznego, były dotychczas traktowane jak inne źródła hałasu, co prowadziło do decyzji ograniczających ich użytkowanie.

Projektowana zmiana nie znosi obowiązku racjonalnego planowania lokalizacji obiektów sportowych i nie wyłącza możliwości reagowania w sytuacjach rażących uciążliwości. Ma natomiast na celu dostosowanie przepisów do realiów społecznych oraz do konstytucyjnego obowiązku wspierania aktywności fizycznej i promocji zdrowego trybu życia.

Projektowany art. 38a ma na celu jednoznaczne doprecyzowanie, że hałas generowany w wyniku korzystania z ogólnodostępnych obiektów infrastruktury sportowej, takich jak: boiska, korty tenisowe, bieżnie, skateparki – w ramach szkolenia sportowego, aktywności sportowej o charakterze szkolnym lub rekreacyjnym, nie podlega wartościom określonym dla pozostałych obiektów i działalności będących źródłem hałasu, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 113 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Wprowadzenie projektowanego przepisu wynika z potrzeby przeciwdziałania zjawisku ograniczania funkcjonowania, a nawet zamykania, ogólnodostępnych obiektów sportowych w związku ze skargami mieszkańców dotyczącymi hałasu generowanego przez użytkowników tych obiektów. W ostatnich latach coraz częściej dochodziło do przypadków, w których wskutek roszczeń sąsiedzkich obiekty infrastruktury sportowej, szczególnie boiska typu „Orlik” zlokalizowane w centrach miejscowości, zostały czasowo lub trwale wyłączone z użytkowania. Sytuacja ta wpływa negatywnie na realizację konstytucyjnego prawa obywateli do ochrony zdrowia oraz prawa dzieci i młodzieży do rozwoju fizycznego przez zapewnienie im odpowiednich warunków do aktywności fizycznej.

W praktyce stosowania prawa problem ten wynika z niejednoznaczności przepisów w zakresie kwalifikacji dźwięków generowanych przez aktywność sportową jako tzw. immisji hałasu, o których mowa w art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237 oraz z 2025 r. poz. 769). W przypadku sporów sąsiedzkich, sądy powszechne niejednokrotnie wydawały rozstrzygnięcia, w których uznano, że nawet hałas mieszczący się w dopuszczalnych normach środowiskowych może stanowić niedozwolone oddziaływanie na nieruchomość sąsiednią. Prowadzi to do stanu niepewności prawnej co do możliwości korzystania z obiektów sportowych, co w sposób bezpośredni godzi w interes publiczny, jakim jest zapewnienie społeczeństwu możliwości aktywności fizycznej w przestrzeni publicznej. W związku z powyższym jest konieczne wprowadzenie odpowiednich rozwiązań, które wyeliminują niekorzystne dla „Orlików” orzecznictwo.

Projektowany przepis stanowi doprecyzowanie obowiązującego stanu prawnego i ma charakter porządkujący. Aktywność sportowa jest realizowana w ramach powszechnego korzystania ze środowiska, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z uwagi na swój charakter i znaczenie społeczne, co uzasadnia odmienne podejście regulacyjne w zakresie oceny generowanego hałasu. Celem projektowanego przepisu jest wyraźne odróżnienie działalności sportowej i rekreacyjnej, która stanowi formę realizacji celu publicznego i dobra wspólnego, od działalności usługowej, przemysłowej czy transportowej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu mają inny charakter, z uwagi na odrębne uregulowania prawne.

Należy pokreślić, że projektowana zmiana nie znosi całkowicie regulacji hałasu w odniesieniu do obiektów sportowych. Nie uchyla również możliwości podejmowania indywidualnych działań przez zarządców obiektów w celu minimalizacji uciążliwości dla otoczenia w szczególności przez stosowanie ekranów akustycznych, ograniczenia czasowe lub strefy buforowe. Zaprojektowane rozwiązanie będzie stanowić odpowiednią podstawę prawną do różnicowania działalności sportowej od innych źródeł hałasu, co umożliwi zachowanie równowagi między interesem publicznym, ochroną środowiska oraz interesem lokalnych społeczności.

Projektowany przepis znajduje również oparcie w polityce publicznej państwa na rzecz wspierania aktywności fizycznej, promowania zdrowego stylu życia oraz przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu. W tym kontekście uprawianie sportu, zwłaszcza przez dzieci i młodzież, stanowi element dobra wspólnego, który nie powinien być ograniczany w sposób nieproporcjonalny w stosunku do ewentualnych niedogodności dźwiękowych. Wprowadzenie regulacji wpisuje się również w postulaty płynące ze środowisk samorządowych, organizacji sportowych oraz instytucji zarządzających infrastrukturą sportową.

II. INFORMACJE DODATKOWE

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Nie przewiduje się konieczności zmiany przepisów wykonawczych w ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1488 oraz z 2025 r. poz. 28, 620 i 769).

W związku z faktem, iż zakres podmiotowy jest bardzo wąski oraz z uwagi na fakt, że projektowane rozwiązania nie będą szeroko stosowane w środowisku sportowym i służą w celu zachowania porządku publicznego na odpowiednim poziomie odstąpiono od przeprowadzenia konsultacji społecznych. Projekt był przedmiotem opiniowania przez Polski Komitet

Olimpijski i Polski Komitet Paralimpijski (organizacje parasolowe, zrzeszające polskie związki sportowe w sportach olimpijskich i sportach osób z niepełnosprawnościami), w których większość podmiotów, które działają w sporcie, jest reprezentowana przez te podmioty.

Projekt nie wpływa na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Stosownie do art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt został zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz 2025 r. poz. 408) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi, o którym mowa w § 39 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów. Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o sporcie	Data sporządzenia 30 czerwca 2025 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sportu i Turystyki	Źródło: inne
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze ministra, sekretarza stanu lub podsekretarza stanu Sławomir Nitras – Minister Sportu i Turystyki	Nr W wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów:
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marcin Żyłowski – dyrektor Departamentu Infrastruktury Sportowej e-mail: Marcin.Zylowski@msit.gov.pl tel.: 22 2663 138	UD211

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie przepisu, który pozwoli wyłączyć stosowanie norm hałasu, określonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647), powstającego w związku z powszechnym korzystaniem ze środowiska. Projektowane rozwiązania pozwolą na wdrożenie rozwiązania systemowego, które doprowadzi do faktycznego rozwiązania problemu ograniczeń w możliwości korzystania z infrastruktury sportowej, w tym ograniczenia postępowań sądowych w sprawach roszczeń o ograniczenie nadmiernego oddziaływania akustycznego obiektów sportowych.

W obecnym stanie prawnym brakuje jednoznacznego rozróżnienia między źródłami hałasu związanymi z aktywnością sportową realizowaną w ramach powszechnego korzystania ze środowiska a innymi rodzajami działalności, takimi jak działalność przemysłowa transportowa czy usługowa, dla których w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112) zostały określone szczegółowe wartości dopuszczalne. W praktyce prowadzi to do niejednolitego stosowania przepisów w odniesieniu do hałasu generowanego na ogólnodostępnych obiektach sportowych, takich jak: boiska, korty, bieżnie czy skateparki, które służą celom edukacyjnym, rekreacyjnym lub treningowym. W konsekwencji organy ochrony środowiska oraz sądy administracyjne mogą interpretować obowiązujące przepisy w sposób nieuwzględniający odmienności celu i charakteru działalności sportowej, co rodzi ryzyko arbitralnego zakwalifikowania tych obiektów jako źródeł hałasu podlegających rygorystycznym normom przewidzianym dla działalności gospodarczej.

Wprowadzenie projektowanego przepisu wynika z potrzeby przeciwdziałania zjawisku ograniczania funkcjonowania, a nawet zamykania, ogólnodostępnych obiektów sportowych w związku ze skargami mieszkańców dotyczącymi hałasu generowanego przez użytkowników tych obiektów. W ostatnich latach coraz częściej dochodziło do przypadków, w których wskutek roszczeń sąsiedzkich obiekty infrastruktury sportowej, szczególnie boiska typu „Orlik” zlokalizowane w centrach miejscowości, zostały czasowo lub trwale wyłączone z użytkowania. Sytuacja ta wpływa negatywnie na realizację konstytucyjnego prawa obywateli do ochrony zdrowia oraz prawa dzieci i młodzieży do rozwoju fizycznego przez zapewnienie im odpowiednich warunków do aktywności fizycznej.

W praktyce stosowania prawa problem ten wynika z niejednoznaczności przepisów w zakresie kwalifikacji dźwięków generowanych przez aktywność sportową jako tzw. immisji hałasu, o których mowa w art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237 oraz z 2025 r. poz. 769). W przypadku sporów sąsiedzkich, sądy powszechne niejednokrotnie wydawały rozstrzygnięcia, w których uznano, że nawet hałas mieszczący się w dopuszczalnych normach środowiskowych może stanowić niedozwolone oddziaływanie na nieruchomość sąsiednią. Prowadzi to do stanu niepewności prawnej co do możliwości korzystania z obiektów sportowych, co w sposób bezpośredni godzi w interes publiczny, jakim jest zapewnienie społeczeństwu możliwości aktywności fizycznej w przestrzeni publicznej. W związku z powyższym konieczne jest wprowadzenie odpowiednich rozwiązań, które wyeliminują niekorzystne dla Orlików orzecznictwo.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt zakłada wprowadzenie wyraźnego rozróżnienia i doprecyzowania, że dopuszczalne poziomy hałasu określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie mają zastosowania do hałasu wynikającego z powszechnego korzystania ze środowiska w ramach aktywności sportowej, w tym szkolenia sportowego, aktywności o charakterze szkolnym lub rekreacyjnym, na takich obiektach jak: boiska, korty, bieżnie czy skateparki. Intencją projektodawcy jest usunięcie wątpliwości interpretacyjnych i zapewnienie spójności stosowania przepisów w praktyce, w szczególności w odniesieniu do obiektów sportowych zlokalizowanych na terenach zurbanizowanych. Obiekty te, mimo pełnienia funkcji celu publicznego, były dotychczas traktowane jak inne źródła hałasu, co prowadziło do decyzji ograniczających ich użytkowanie.

Projektowana zmiana nie znosi obowiązku racjonalnego planowania lokalizacji obiektów sportowych i nie wyłącza możliwości reagowania w sytuacjach rażącej uciążliwości. Ma natomiast na celu dostosowanie przepisów do realiów społecznych oraz do konstytucyjnego obowiązku wspierania aktywności fizycznej i promocji zdrowego trybu życia.

Projektowany art. 38a ma na celu jednoznaczne doprecyzowanie, że hałas generowany w wyniku korzystania z ogólnodostępnych obiektów infrastruktury sportowej – takich jak: boiska, korty tenisowe, bieżnie, skateparki – w ramach szkolenia sportowego, aktywności sportowej o charakterze szkolnym lub rekreacyjnym, nie podlega wartościom określonym dla pozostałych obiektów i działalności będących źródłem hałasu, o których mowa w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 113 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Projektowany przepis stanowi doprecyzowanie obowiązującego stanu prawnego i ma charakter porządkujący. Aktywność sportowa jest realizowana w ramach powszechnego korzystania ze środowiska, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z uwagi na swój charakter i znaczenie społeczne, co uzasadnia odmienne podejście regulacyjne w zakresie oceny generowanego hałasu. Celem projektowanego przepisu jest wyraźne odróżnienie działalności sportowej i rekreacyjnej, która stanowi formę realizacji celu publicznego i dobra wspólnego, od działalności usługowej, przemysłowej czy transportowej, dla których dopuszczalne poziomy hałasu mają inny charakter, z uwagi na odrębne uregulowania prawne.

Podkreślić należy, że projektowana zmiana nie znosi całkowicie regulacji hałasu w odniesieniu do obiektów sportowych. Nie uchyla również możliwości podejmowania indywidualnych działań przez zarządców obiektów w celu minimalizacji uciążliwości dla otoczenia w szczególności przez stosowanie ekranów akustycznych, ograniczenia czasowe lub strefy buforowe. Zaprojektowane rozwiązanie będzie stanowić odpowiednią podstawę prawną do różnicowania działalności sportowej od innych źródeł hałasu, co umożliwi zachowanie równowagi między interesem publicznym, ochroną środowiska oraz interesem lokalnych społeczności.

Projektowany przepis znajduje również oparcie w polityce publicznej państwa na rzecz wspierania aktywności fizycznej, promowania zdrowego stylu życia oraz przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu. W tym kontekście uprawianie sportu, zwłaszcza przez dzieci i młodzież, stanowi element dobra wspólnego, który nie powinien być ograniczany w sposób nieproporcjonalny w stosunku do ewentualnych niedogodności dźwiękowych. Wprowadzenie regulacji wpisuje się również w postulaty płynące ze środowisk samorządowych, organizacji sportowych oraz instytucji zarządzających infrastrukturą sportową.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
MSiT	1	Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U z 2024 r. poz. 1370, z późn. zm.)	Wspieranie aktywności fizycznej, promowania zdrowego stylu życia oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglejowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), a także § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Sportu i Turystyki oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

W związku z faktem, iż zakres podmiotowy jest bardzo wąski oraz z uwagi na fakt, że projektowane rozwiązania nie będą szeroko stosowane w środowisku sportowym i służą w celu zachowania porządku publicznego na odpowiednim poziomie odstąpiono od przeprowadzenia konsultacji społecznych. Projekt był przedmiotem opiniowania przez Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paralimpijski (organizacje parasolowe, zrzeszające polskie związki sportowe w sportach olimpijskich i sportach osób z niepełnosprawnościami), w których większość podmiotów, które działają w sporcie, jest reprezentowana przez te podmioty.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania	Nie dotyczy.												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.												
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	0				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	0				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0	0				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projekt może mieć minimalny wpływ na rodziny, osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami.											
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	Nie dotyczy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie dotyczy.												
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☐ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy								
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:								
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy								
Nie dotyczy.													
9. Wpływ na rynek pracy													
Brak wpływu na rynek pracy.													

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projekt zakłada wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się przeprowadzenia ewaluacji efektów ustawy.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O SPORCIE (UD211)

Projekt ustawy o zmianie ustawy o sporcie oraz niektórych innych ustaw (nr UD211 w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów z terminem przyjęcia przez Radę Ministrów: II kwartał 2025), zwany dalej „projektem ustawy”, został skierowany do zaopiniowania na:

- 1) I etap opiniowania – pismem z 26 marca 2025 r. z terminem przekazania uwag do 17 kwietnia 2025 r.;
- 2) II etap opiniowania – pismem z 23 kwietnia 2025 r. z terminem przekazania uwag do 28 kwietnia 2025 r.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677), a także § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 848 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Sportu i Turystyki oraz na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

W ramach opiniowania projekt otrzymały następujące podmioty:

- 1) Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 3) Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 4) Szef Centralnego Biura Antykorupcyjnego;
- 5) Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 6) Instytut Sportu – Państwowy Instytut Badawczy;
- 7) Polski Komitet Olimpijski;
- 8) Polski Komitet Paralimpijski;
- 9) Polska Agencja Antydopingowa;
- 10) Polskie Laboratorium Antydopingowe;
- 11) Centralny Ośrodek Sportu.

Do projektu ustawy Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych zgłosił uwagę, która dotyczyła usunięcia nadmiarowego przepisu; uwaga ta została w całości uwzględniona.

Instytut Sportu – Państwowy Instytut Badawczy, Polski Komitet Olimpijski oraz Polski Komitet Paralimpijski przekazały informacje o braku uwag do projektu ustawy.

W uwagi na fakt, iż:

- 1) zakres podmiotowy projektu ustawy jest bardzo wąski,
- 2) projektowane rozwiązania nie będą szeroko stosowane w środowisku sportowym i służą w celu zachowania porządku publicznego na odpowiednim poziomie,
- 3) projekt był przedmiotem opiniowania przez Polski Komitet Olimpijski i Polski Komitet Paralimpijski,
- 4) materia i założenia projektowanej ustawy dotyczy spraw z wyłącznej kompetencji ministra właściwego ds. kultury fizycznej, a zakres projektowanych rozwiązań nie wpływa na działalność podmiotów działających w sporcie

– odstąpiono od przeprowadzenia konsultacji społecznych.

Projekt ustawy nie podlegał konsultacjom z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbinglej w procesie stanowienia prawa.